

fully to the MS

TS 1853, f. 2 *

- 1 בשמך רחמנא
- 2 מעאשר ישראל אלמסתגאר באללה
- 3 ובכם אנא מרה שאבה וקד אבלאני
- 4 אללה תעאלי ומקבול חכמה ברבל
- 5 יערף ביוסף בן כליב אלכח^{צהר}בן סרסון^{אלחזן} ואלחזן
- 6 עמי והו רבל^{שי} ונרף יבליני בחואיג אלטריק
- 7 מן אלצגירה אלי אלכבירה^{אנתו}
- 8 תעלמו אן פי נץ אלכח^{יסקול}אב שאא^אא שארה
- 9 כסותה ועונתה לא יגרע פזל ען אנה
- 10 מא יבית פי אלדאר גמלה וענדי
- 11 יתימה חונסני ולי סנתין מן וקת
- 12 ואקפני (!) עלי נצף דרהם כל יום וקאל
- 13 לי תצברי שהר ואתנין עלי הדא
- 14 אלנצף דרהם חתי יסהל אללה פצארת
- 15 אלשהרין סנתין פאסל מולאי ראס
- 16 אלכל אדאם אלליה < עזה וישראל אבקאהם
- 17 אללה אן ינצפוני מנה ואלא אחתגת
- 18 אן אמצי אלי אומות העולם ינצפני
- 19 פאן לי עשר סנין מא אכסאני גיר
- 20 מערקה ואחדה וכאן לי ואלדה
- 21 תסתור אחו^לאי פי תלך אלשרה אלמאזיק^ה
- 22 תם תוכל עליהא ואצאב ריח אלכירה

- 23 וְקֵד תּוֹפִיִּית וְאֵלֶדֶתִּי מִן מִדָּה תֵּלֶת סִנִּיָּן
- 24 וְקֵד אֲבֵעַת כָּל רַחֵל לִי וְאֲנַפְקָתָה עָלַי
- 25 רוּחִי וּמֵא בְקִי לִי אֵלֶּאן גִּיר אֵלֶּלָה תַּעֲאֵלִי
- 26 וְאַנְחָם יֵא יִשְׂרָאֵל פֶּאֶסֶל מִן הַדָּא
- 27 יִקְנַעְכֶּם. וְשִׁלּוּם עֲלֵיכֶם
- 28 וְיוֹסֵף יֵי עֲלֵיכֶם כֶּכֶם אֵלֶּף פַּעֲמִים
- 29 וְיִבְרַךְ אַחְכֶּם כְּאִשֶּׁר דְּבַר לְכֶם
- 30 אֲמֵן סֵלָה

A young woman appeals to the community against her husband,
her paternal first cousin, an old man

TS 18 J 3, f. 2

In Your name, oh Allmerciful.

Oh Community of Israel, I appeal to God and to you.

I am a young woman, whom God the exalted -- whose judgments we accept -- has made miserable by marrying a man known as Joseph b. Kulayb (or: Caleb), the brother-in-law of Ibn Tarsūn, the cantor. He is my paternal cousin, an old and senile man, who vexes me with errands outside the house, small and large.

You know what the scripture says: (a man must provide his wife with) food, clothing, and conjugal relations (Exodus 21:10). Not only does he not provide any of these, but he never stays at home at night.

~~I have~~ ^A an orphan girl ~~who~~ ^{and} lives with me ~~who~~ keeps me company. Two years ago he promised me to pay me half-a-dirhem per day; but he keeps saying: wait a month or two until God will help and I shall be able to pay you. But the two months have become two years. Therefore I am asking now the "Head of the Assembly"¹ -- may God make his honored position permanent -- and the community -- may God keep them -- to secure me my rights; otherwise, I shall have to go to a gentile court and secure my rights there.

During ten years he has given me no clothing except one wimple. My mother took care of me during this long period. He relied upon her and acquired a good reputation (as one who maintains his wife).² Then, three years ago, my mother died. I sold all my dowry and maintained myself by this, but now nothing has remained with me except turning to God and to you, oh Israel.

Had I said less in this matter, it would have been sufficient.

Peace be upon you. "May God increase your number a thousandfold and bless you as he has promised you" (Deuteronomy 1:11). Amen. Selah.

Notes

¹Ar. ra's al-kull, which is an Arabicized rendering of rōsh kallā, an honorific title conferred by the Babylonian yeshivas to learned communal leaders. The reference is to Sahlān b. Abraham b. Sahlān, the leader of the Babylonian congregation of Fustat as from 1032, see Mann, I, p. 97 and passim.

²Ar. tawakkal 'alayhā wa-asāb rīh al-khayra.